
OFFLINE NR.2 • 2024
KOISHIN
Andhra Dhaba
TOKYO GIRLS CAFE
OPEN 3F
タイ古式マッサージ
60分4,500円
3F
入口はコチラ
tel:03-3525-4235
チェンカム

Offline er et tidsskrift for
Linjeforeningen Online

Redaktør:
Are Saltnes Tømmerås
are.saltnes.tommeras@online.ntnu.no

Marked:
Ingrid Helene Kvitnes
bedriftskontakt@online.ntnu.no

Økonomi:
Sarah Refsdal

Grafisk profil:
Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

Layoutansvarlig:
Are Saltnes Tømmerås

Forside:
Foto: Isabelle M. Q. Nordin
Fototredigering: Markus A. R. Johansen
Grafikk: Are S. Tømmerås

Medvirkende:
Leo Gimre
Are Saltnes Tømmerås
Cecilia Lie
Suman Kaur
Tobias Ursin Haugrønning
Pernille Klarpås
Isabelle Mac Quarrie Nordin
Henrik Moe Wæhre
Henrik Giil Liisberg
Hannah Røssberg
Sondre Stokke
Sarah Refsdal
Markus Aleksander Råkil Johansen

Trykk:
CopyCat
Opplag: 250
Dato: 23.04.2024

Kontakt:
Redaksjonen, Prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7034 TRONDHEIM
https://online.ntnu.no/offline

Redaktørens

Kjære leser!

I skrivende øyeblikk sitter jeg og setter sammen utgaven du nå leser. Planen er å så snart som mulig sende til prøvetrykk, men jeg føler det blir dumt å *rushe* dette. For etter et år som redaktør går min tid mot slutten, og det er med vemod jeg nå prøver å få frem noen ord.

Å jobbe med Offline har på godt og vondt alltid ligget i bakhodet mitt i et år nå, og jeg er spent på hvordan det blir å ikke lengre ha det ansvaret hengende over meg. Rart blir det nok også å ikke nødvendigvis være så involvert i redaksjonen som jeg nå har blitt, men neste semester blir uansett spennende. Å ha vært redaktør må ha vært det morsomste og mest lærerike jeg har jobbet med som prokom-medlem, så når jeg nå ser tilbake på året som har gått kan jeg ikke være annet enn fornøyd.

Å rekke redaktørhatten til nestemann gjøres med glede. Å få lese Offline igjen som en uten så stor innsikt i produksjonen, og uten å få alle artiklene spoilet blir gøy! Uansett hvilken prokommer som får makten og ansvaret etter meg tror jeg de kommer til å gjøre en god jobb, så ta hen godt imot når høstens første utgave kommer etter sommeren.

Til alle som har lest Offline i løpet av det siste året vil jeg takke for at dere prokrastinert fra øvinger, prosjekter, og lesning til eksamener med avisa vår. Jeg håper denne siste utgaven jeg gir ut som redaktør treffer riktig for vårens eksamensperiode. For husk at selv om det er viktig å lese til Objekt, KTN og MMI, må du vite at det er enda viktigere å lære seg de beste ukjente plassene i Trondheim, nye motetrender og hvordan du lager Michelin-kvalitet mat på kontoret.

God lesing og lykke til med alle eksamenene!

Are Saltnes Tømmerås
Redaktør, Offline

Innhold

Onlinekrim
Hvem har stjålet i kiosken? 5

Biffmaskinen
Gourmet-mat på kontoret 6

Moderne mote
À la IT-student 8

Midtside
Blinkskudd fra forrige periode 12

Online funfacts
Lær noe nytt! 14

Silent dinner
Hvordan chugge 7.5 dl vin på en anstendig måte 16

WTF er blåtur
Reisebrev fra utlandet 18

Ruinjakt for eventyrlystne
Finn Trondheims beste forlatte områder 20

STYREORD

Kjære onlinere,

Er vi allerede i april?! Helt sykt hvor fort dette semesteret har gått. Det er først i skrivende stund at det faktisk begynner å falle meg inn at jeg sitter som leder av Online. Overgangsperioden har vært fylt med erfaringsoverføring, mye nytt å sette seg inn i og mange mail-filtere som har måttet blitt opprettet. Likevel er dette bare starten, og styret og jeg gleder oss (les: MASSE) til det vi har i vente.

Det er mange kule arrangementer som finner sted i Online for øyeblikket. Man kan bortimot fylle all fritid man har med disse skulle man ønske det. De aller fleste kan nok se for seg at det ligger en del frivillig arbeid bak alt dette. Det som overrasket meg mest når jeg ble lagt til i utallige mailinglister og begynte å få innblikk i hele Online, er hvor omfattende Online faktisk er, hvor engasjerte alle er og hvor smud maskineriet faktisk går. Alt dette er det dere onlinere som har startet opp og som fortsetter å holde i gang. Dere burde være ekstremt stolte av dere selv, for det er ikke bare bare å drive NTNUs beste linjeforening!

Nå er (dessverre) eksamensperioden også rett rundt hjørnet. Dette er en periode hvor man fort kan være litt vel streng med seg selv og føle seg litt ekstra stresset. Tipset mitt er å huske at uansett hvilken bokstav du får på eksamen, så er det akkurat det: en bokstav. Karakterene dine definerer ikke deg som person. Det er viktigere å sørge for at du har det bra mentalt enn at du går fra en D til en C i ITGK. Ta deg pauser fra lesingen, om dette så er med Smash på kontoret eller innkjøp av en (litt for dyr?) falafelwrap på Rapido. Kanskje kan du utforske en ny hobby, eller prøve en ny sport med noen venner?

Gjennom min studieperiode har faren min sagt til meg utallige ganger: «Det er viktig å ha det artig når du er student, men husk at du studerer også.» Jeg mener at man kan få lov til å vri om litt på dette uttrykket under eksamensperioden: «Det er viktig å studere når man er student, men husk at du skal ha det artig også.»

Hovedstyret ønsker dere masse lykke til med den kommende eksamensperioden og de innleveringene dere har!

Frederik A. B. Farstad

Frederik Farstad
Leder i Online

ONLINEKRIM

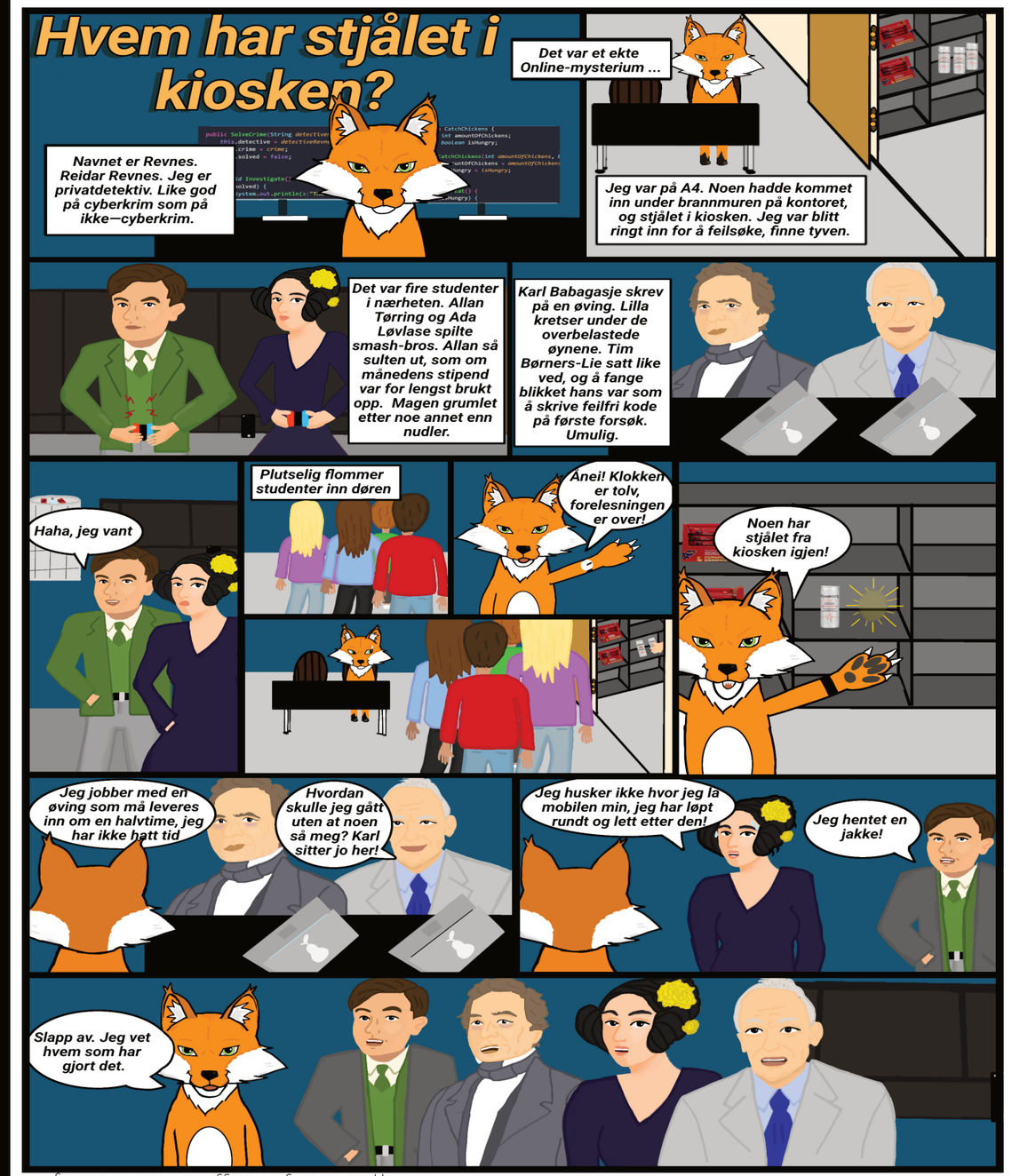

Det var Tim. PC-en slo seg av mens han stjal, og Karl var for, opptatt med øvingen til å legge merke til at Tim snek seg unna

TEKST OG ILLUSTRASJONER: PERNILLE KLARPÅS

BIFFMASKINEN

Etter å ha vært skribent i Offline i fem år var det både vanskelig og skummelt å finne en artikkel som skulle runde av min tid i redaksjonen. Fanget av TikToks altoppslukende algoritmer var jeg dypt i en doomscrolling-transe da jeg fant en video som vekket oppmerksomheten min. Videoen demonstrerte hvordan man med litt tålmodighet og et toastjern kan lage en biff som gir selv Hellstrøm vann i munnen. Tankene mine flyr umiddelbart til et av de mest kompliserte verktøyene jeg kjenner til, nemlig toastjernet på kontoret.

Litt senere får jeg tilsendt en video av Rosenborg Ballklubbs erketrønder Ole Sæter, som selv har vært på samme tanke som meg. I en video fra Adresseavisen drar Petter Northug Light frem det han beskriver som sin egen «biffmaskin». Tror du ikke han drar frem en *OBH-Nordica Smørbrødgrill* noen sekunder senere? Jeg har sett nok! Det er en salig skam at vi har en biffmaskin på kontoret uten å bruke den til sin hensikt.

En festlig formiddag?

Da klokken slår 10 blank en lørdag morgen er jeg og madammen på plass på kontoret for å tilberede festmåltidet. Etter å ha landet knekker vi raskt opp en Fjordlands bearnaisesaus og kaster den rett i mikrobølgeovnen. Før jeg rekker å tenke meg om strømmer lukten opp i neseborene mine, samtidig som tankene løper til en sen junikveld i 2010.

Etter å ha oppdaget bearnaisesaus-fenomenet i en alder av 10 år var jeg ustoppelig da mamma og pappa satte bearnaise-øsen på bordet. Denne skjebnesvangre junikvelden skulle jeg endelig få overtenning og møte meg selv i døra. Etter å nærmest ha drukket bearnaisesaus som det var vann til middagen, kjente jeg på et historisk nivå av kvalme. Like etterpå meldte bearnaisesausen sin retur, og doskålen og jeg ble gode venner den kvelden. Nesten 14 år senere strømmer minnene og følelsene tilbake i mens jeg stirrer tomt inn i mikrobølgeovnen. Skal jeg starte denne lørdagsmorgenen som jeg endte den sene junikvelden i '10?

Biff med babe

Baben a.k.a. madammen a.k.a. Hannah setter raskt i gang med prepping av Biffen med stor B (og da refererer jeg til selve biffsteken, ikke meg selv). Toastjernet ble satt i biffmodus, og begynte umiddelbart å lyse lilla som et tegn på at den har begynt «Pre-heating». Jernet hoppet rett i syvende gir og lagde lyder vi aldri hadde hørt før. Før vi rakk å blunke var lyset blitt grønt, og biffen var klar for jernet.

Så snart biffen var saltet og pepret ble den pent plassert midt i toastjernet. Kjøttet traff metallet og vi skvatt til. Biffmodus er seriøse greier, og biffen skrek som en jomfru i nød så snart den kjente varmen mot sin hudløse overflate. Jeg kunne ikke gjøre annet enn å smile. Nå blir'e biff!

Endelig ble lyset rødt, og toastjernet pep: 1 stykk medium biff var klar, og toastjernet hadde jaggu stekt en medium biff til nær perfeksjon. Det eneste som var kraftigere enn bifflukten som oste ut fra kontoret og nå gled gjennom gangene i A4 var forventningene våre. Jeg stirret snart ned en tallerken dandert med biff, bearnaisesaus, to tomater og en klump med Delikats fineste potetsalat. Tallerkenen stirret tilbake. Etter en rask bønn til høyere makter var det tid for å hive innpå.

Bremsespor fra biffen

Jeg skulle gjerne sagt at biffen gikk ned på høykant, men sannheten er at biff er middagsmat og klokken var så vidt slått 10. Det er derimot ingen tvil om at biffen skapte et ettermæle som sent vil glemmes. Etter testen var utført så samtlige tallerkener og bestikk ut som de var hentet fra en vikinggrav, og A4s oppvaskfasiliteter skulle få kjørt seg. Toastjernet hadde fortsatt hva jeg bare kan beskrive som bremsespor fra biffen, og det var heller ikke det eneste stedet biffen etterlot bremsespor.

Etter hvert som fordøyelsessystemet starter opp begynner magen å rasle med sablene. Jeg skulle senere lære at dette ikke var noen tom trussel. Det kommer kanskje ikke som noe sjokk at biff og bearnaisesaus er en fersk fyllamages verste mareritt. For å konkludere vil jeg berømme både toastjernet og kontorfasilitetene, men advare mot biff og bearnaise så tidlig dagen derpå.

Et komplisert instrument

Det ryktes fra en anonym førsteklassing at de fleste i førsteklasse ikke forstår hvordan man skal starte toastjernet i det hele tatt. Lange køer til toastjernet er visst ikke et sjeldent syn på A4, da det ofte oppstår stor forvirring rundt hvordan man skrur opp varmen. Dette betyr at toastjernet fort blir stående på svak varme, og å tilberede en toast blir plutselig et lengre prosjekt. Som en fiolin eller cello er toastjernet et komplisert instrument, men om du finstiller det og spiller nok på det er det få til ingen begrensninger på hva du kan utrette. For oss masterstudenter er det egentlig bare deilig at man trenger minimum bachelorgrad i informatikk for å skjønne hvordan man opererer toastjernet. Med dette i bakhodet er det særdeles imponerende at tidligere nevnte Ole Sæter og hans to hjerneceller klarer å operere såpass avansert maskineri.

TEKST, FOTO OG LAYOUT: HENRIK «BIFFEN» WÆHRE
FOTO OG IDE: HANNAH «BABE» RØSSBERG

Moderne Mote à la IT-Student

Som moderne kunst har moderne mote på godt å vondt mye den skulle sagt. Fra klesplagg som knapt ser ut som klær og andre antrekk som viser mer hud enn en nakenhund er rammene for hva mote kan være grenseløse. Våre designere har idag laget 3 nye antrekk som pusher grensene til mote og håper å inspirere deg.

Hodene bak designene er en eksentrisk gruppe. Med sine ulike bakgrunner har de kombinert motekulturer fra vidt og bredt for å skape en helt ny stil for IT-studentene og studenter generelt på NTNU.

Engelen

Laurits Morgenstjerne har 19 år med erfaring i de fabelaktige vingene tar han sagnet «Engelen på din skulder» til nye vendinger. Han ser ikke «helt» hva han jobber med, men med en intuisjon som slår Lucifer selv så jobber mannen på vibes, gefühlen og atmosfære for å dirigere sin kunst av tekstiler til kropp. Hva han mangler i synssansen gjør han opp for med sin egen femte sans, nemlig motesansen.

Bokseren

Chad «The Reaper» Brad med 24 år erfaring av å høre på «Baris» og «David Goggins» på loop på Spotify. Før han tok moteverdenen med storm var han en MMA utøver med helt middels suksess. Men etter et for mange slag til ansiktet valgte han heller å slå folk i trynet med sinnsyke motestil og kraftige trender. Han påstår selv at moten hans har 100% sjanse for knockout.

DJ-en:

DJ (men egentlig ikke DJ) Hesterabies, er en mann som har 22 års erfaring med dyr på fire bein. Han mener at mennesket er et firbeint dyr som mistet sitt potensial med å gå opp på to. Mannens motekunst prøver å gi en animalistisk instinkt tilbake til mennesket så vi nærmer oss Urdyret vi egentlig er.

GALA^2

STRAM MODIG

I en hver studenters tid kommer tiden for finstasen. Skjorta skal på, daljer frem, men skal man på scenen derimot så skal noe nemlig av: buksene. I denne outfiten har designerne kombinert friheten av bukseløsheten som alle skriker for med den komplette «looken» som du trenger for å se presentabel ut. Med bonusen av at følelsen av å kunne ta av slipset er like god 3/3 ganger.

BUKSELØS

FRIHET UTEN GRENSER

FRISK FREIDIG

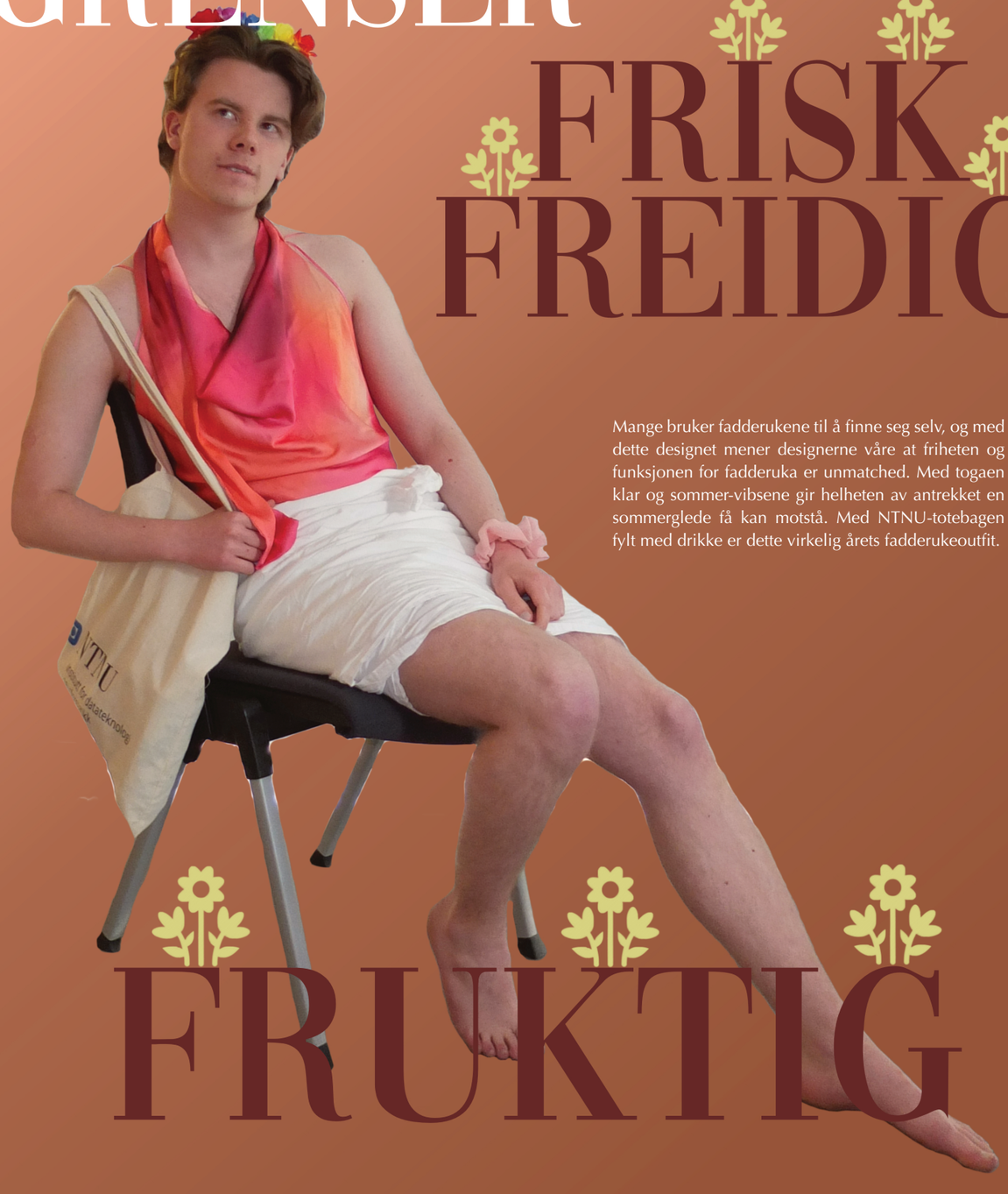

Mange bruker fadderukene til å finne seg selv, og med dette designet mener designerne våre at friheten og funksjonen for fadderuka er unmatched. Med togaen klar og sommer-vibsene gir helheten av antrekket en sommerglede få kan motstå. Med NTNU-totebagen fylt med drikke er dette virkelig årets fadderukeoutfit.

FRUKTIG

SOMMERPLASK I DESEMBER

Med det turbulente været Trondheim har å by på så må man alltid være beredt. Det finnes ikke dårlig vær, bare dårlig klær og med tanke på det har våre designere funnet den perfekte outfiten. For deg som både ser at «Winter is coming», men fortsatt ikke gir slipp på shortsen så er Sommersplash i desember noe du ikke kan unngå.

ICE HOT BLAZING COLD

ALLTID BEREDT

TEKST OG FOTO: LEO GIMRE

HAR DU BILDER TIL MIDTSIDEN?

SEND DE INN TIL OSS PÅ SNAPCHAT!

ONLINE FUNFACTS

Velkommen til en liten reise gjennom Online's rariteter og andre finurlige artigheter som kanskje kan få deg til å tenke litt mer over Online som linjeforening og A4 sine kriker og kroker.

Et puslespill uten brikker

Reisen må selvfølgelig starte med å ta et dykk ned i historien til vår kjære linjeforening. Dersom man tar en titt på den såkalte «Historien om Online» blir man stort sett møtt med «Historie ønskes». NTNU skal visstnok ha kastet alt av møtereferater og *verdifull* historie, men jeg vet ikke helt jeg. Man kan jo begynne å lure på hva som egentlig skjuler seg her, ikke vet jeg, og ikke får du vite heller.

Hvorfor Online?

Som student i Trondheim blir man fort kjent med fenomenet linjeforeninger. Noen av dem har virkelige kreative navn, mens andre er litt mer… rett på sak. Ifølge historien skal vår kjære linjeforening ha stått ovenfor et vanskelig valg mellom «Dali» som skulle stå for Datastudentenes linjeforening eller "on-line". Valget falt åpenbart på sistnevnte, ettersom det «hørtes data ut». Jeg tror aldri jeg har hørt en mer passende og lite sjokkerende forklaring.

Kreativ kontorpynt

Har du hørt om kontordildoen? Ja, du leste riktig. Før pleide det å stå en stor, svart dildo med sugekopp på kontoret. Denne ble brukt til å leke «dildo-flip», der man skulle flippe den slik at den sugde seg fast til gulvet. Legenden sier at denne tidligere ble brukt under rebusløp i fadderuka foran Hovedbygget. Men dessverre skal den ha knukket og det ble bestemt at vi ikke kunne ta oss råd til å kjøpe en ny.

Henrik'ers hyllest

I følge SSB er det 16 949 som har Henrik som sitt første fornavn i Norge. I Facebookgruppa til informatikk har vi samlet hele 14 av disse fantastiske karene. Lite vet de kanskje at før var det en interessegruppe for de som het Henrik. Og for alle oss andre ikke-henriker kunne man bli utnevnt til æreshenrik. Kan man i det hele tatt tenke seg en gjevere tittel?

Kulinariske synder

Et dypdykk ti år tilbake på ow avslørte flere morsomme arrangementer slik som snøballkrig og 50 meter vannsklie, men ingenting forberedte meg på skrekken: «makrellspising på kontoret». Et arrangement slik at de med kjærlighet for pålegget ikke lenger skal måtte leve med en skjult identitet. Noen ting kan fordelaktig holdes privat, makrellspising er definitivt en av de. «Sjampismandag» derimot, det bør absolutt gjøre et comeback.

Trofast venn eller en elektrisk bøddel?

Når det gjelder å redde oss fra hverdagens tørre brødskiver, kan vi skryte på oss å ha det beste toastjernet i byen. Men når det kommer til vår egen overlevelse er vi overlatt til oss selv. Det viser seg nemlig at vår pålitelige redningsmann ikke har noen form for garanti dersom det eksplisitt står på et kontor (s. 37 i bruksanvisningen). Neste gang du navigerer gjennom de utallige innstillingene, spør deg selv: Er dette virkelig min hverdagshelt, eller er det en tikkende tidsbombe som en dag kan avslutte min skjebne med et elektrisk støt?

Fra skammekrok til penthouse

Online hadde tidligere kontoret sitt på det som kalles P15 på Tapirbygget. Hva som skjer der bryr jeg meg ikke så mye om kjenner jeg, annet enn at Elektra har tatt over. Velkommen skal de være. Skal si vi koser oss her - A4 on top! Bokstavelig talt, med mindre du vil kverulere deg til at man kan gå opp trappa for å komme deg til taket. I så fall - boom dobbel funfact.

Logo-gate

Valg av logo har heller ikke vært lett. Da vi introduserte vår nye logo, ble vi plutselig anklaget for å være en del av noe helt annet. Angivelig mente NTNU kommunikasjon at den nye logoen vår lignet på en gammel fascist-logo. Vår respons til dette? «Fuck off». Heldigvis lot de saken ligge etter det.

Sofaen + trikom = hemmeligheter

På kontoret skjuler det seg mye rart. Selv om det er strengt forbudt å sove på kontoret, skjuler vår tilsynelatende vanlige sofa en hemmelig identitet - den er en sovesofa! Med et enkelt triks kan den forvandles til en stor og deilig dobbeltseng. Hvem vet hva trikom gjør på kontoret når ingen andre er til stede? Den tanken er kanskje best å la ligge uutforsket.

TEKST OG DESIGN: SARAH REFSDAL

SILENT DINNER

spenning, svik og uanstendig høy promille

Synes du at vors kan bli litt bråkete, eller trenger du bare en unnskyldning for å drikke en hel vinflaske alene? Da er kanskje silent dinner noe for deg.

Alle gjestene har med seg en flaske, på 7.5 dl. Standarden er vin, men så lenge du holder deg til 7.5 dl kan du drikke alt fra øl til eplejuice. Etter at alle har begynt å drikke, er det ikke lov å snakke, før du har nådd bunnen av flasken. En middag i stillhet, med godt selskap og god drikke, høres jo egentlig ganske digg ut, men ikke i kveld. Dette er silent dinner som drikkelek. Det betyr at drikken går ned fort, og hvis du lager så mye som et pip, så vanker det en straff.

Vær bevisst når du kjøper vin. 7.5 dl med 13% er ganske mye!

Det er tross alt silent dinner. Har man invitert gjengen på middag, må man gjøre det litt fancy. Fulldekket bord, med pynt og dempet belysning, og formell kleskode er en selvfølge. Når alt skal være så pent, er det lett å bli litt usikker. Har du valgt riktig vin?! For det er jo så mange regler på hvilken vin som passer til hvilken mat, og alt det der, men etter at du blir tildelt en mummikopp av verten skjønner du at det ikke er så farlig.

Ikke et pip

Når alle har satt seg til bords og maten skal fortæres, kan lekene begynne. Folk får sagt sine siste ord, og en deilig klein spenning sprer seg i luften. Ingen har lyst til å være den første som bryter stillheten. Hvem vet hvilke grusomheter verten har funnet på? Må du ta en shot tran eller sprit? Er du virkelig uheldig ender du opp i pølsekostyme resten av kvelden. Når det kommer til straffer er det bare kreativiteten som setter grenser.

Kjedereaksjon! Finn på straffer som saboterer for andre gjester også.

Utover kvelden kjenner man at alle følelsene som ikke har kommet til uttrykk, presser seg opp halsen. Trykket vokser og du må gjøre alt i din makt for å holde pusterøret lukket. Akkurat som kl 3 på natten under overnattingen i 7. klasse, eksisterer du nå i en tilstand hvor selv de minste ting, blir det morsomste du har sett noensinne. Det hjelper ikke at vennen din sitter på andre siden av bordet, med det dumme ansiktet sitt.

Skyldig

Demningen brister. Å nei! Du slipper ut et fnis. Verten peker på deg. Senatet skal bestemme din skjebne. Du ser på vennene dine med valpeøyne. Selskapet rundt deg har nå makten i sine tomler. Tommel opp, du er frikjent, tommel ned, du er skyldig. Dessverre for deg er ikke juryen veldig upartisk. Mange av de rundt deg får faktisk stor glede av at du blir straffet. Kanskje det var dem som fikk deg til å le i utgangspunktet? Du blir uansett erklært skyldig, og geleides bort til kjøkkenbenken hvor din straff venter på deg.

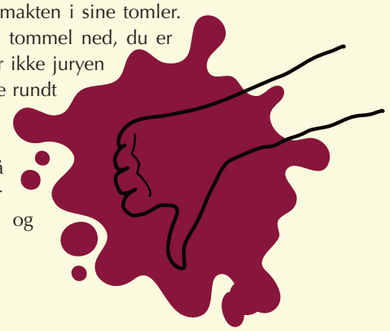

Obs! Den straffede får velge om de har lyst på en straff med, eller uten alkohol.

Det oppstår en interessant dynamikk i gruppen når folk begynner å bli ferdig med drikkene sine. De med tomme flasker blir fort lei av å vente på resten, og tar saken i egne hender. Det resulterer i koordinerte angrep på dem som er igjen. Planen er å gjøre det umulig å nyte drikken sin i fred og ro. En etter en forsvinner folk fra bordet, og på et eller annet tidspunkt bestemmer du deg for å ta resten av drikken i en slurk.

Frihet

Selv om mesteparten av det siste glasset kanskje havnet på skjorten, kan du endelig snakke igjen. Resten av kvelden fortsetter som en vanlig hjemmefest, med prat og musikk. Det er i hvert fall det jeg har blitt fortalt.

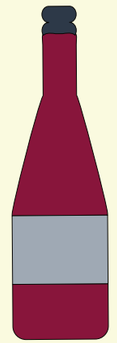

PROKOMS SILENT DINNER REGLER:

- Det er ikke lov å snakke.
- Det er ikke lov å lage høye lyder (klapping, latter, nysing osv, men det er lov til å hoste om man har satt en chorizobit i halsen)
- Vi oppfordrer til sabotasje. Bruk memes eller grimaser. Hva som helst, så lenge du ikke rører offeret ditt.
- Det er bare verten som har lov til å kommunisere via chatten, for å meddele beskjeder.

TEKST OG FOTO: TOBIAS URSIN HAUGRØNNING

WTF er Blåtur

Snøen smelter, hundemat-lukten blomstrer og eksamensperioden lusker rundt svingen. For mange betyr det at sommeren er rett rundt hjørnet. For litt ekstra engasjerte onlinere betyr det shots til 14 kr, dårlig engelsk og en tur typ blå.

«Hvor skal vi?» har gått på repeat no shuffle under komitemøtene mer enn «jeg takker nei til benkinga fordi jeg ikke har tid». Hakk i plata kaller noen det, obligatorisk spekulering for andre. Med de stusseligste restene av storstipendet i lomma, plasserer vi nå livene våre i en medstudents hånd og kaster oss ut i den store, skumle verden med bind foran øynene. Blåtur-sesongen er endelig i gang. Whop whop

Hvorfor er turen blå?

Konseptet kan for noen være ukjent. Personlig var min eneste erfaring med blåtur inntil nå teltturen i 7. klasse der vi ble busset til nærmeste skog. For det er ikke distansen som er nøkkelordet her. Blåtur handler nemlig om å dra til destinasjon x. Derav uttrykket «blåtur» da vi skal «ut i det blå». Samtidig så øker sjansen for tidenes blåmandag med promillen så en kan jo begynne å lure. Det at alkoholkonsumering er en del av turen er ikke til å legge skjul på, men det er intet krav. For alkoholinntaket i 7.klasse var naturligvis hakket lavere, men historiene like gode. Og det man sitter igjen med uansett utførelse, er gode opplevelser av ny kultur og minner for livet! – Enten det er i naboskogen eller ikke.

Selv om verdenen til mange verv-glade studenter roterer rundt den blåe tur, deler ikke alle gleden over en ukjent destinasjon. Jeg har nemlig en liten høne å plukke med mr. Norwegian, for hvem sin ide var det å annonsere destinasjonen på absolutt alle mulige steder? Skulle tro folk ville vite hvor de var på vei. (Min altoppslukende misnøye over flyselskapet kommer kanskje mer av det å bli skamløst plassert i midtsete 4/4 flyturer, men nok om meg). Å unngå spoilere blir derfor tidenes kamp, og når du tror du har lagt faren bak deg, trygt plassert i flysetet, blir destinasjonen brutalt annonsert på høyttaleren. Uforskammet sier jeg!

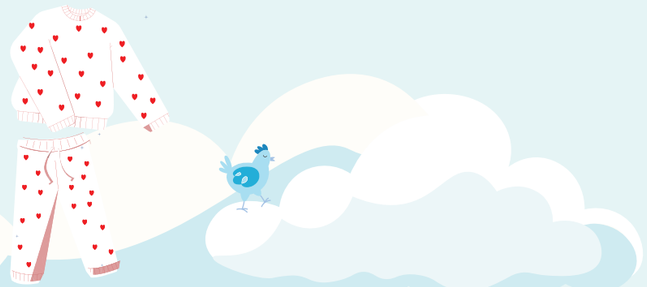

Bonding av verdensklasse

Det er en grunn til at denne turen er et av skoleårets høydepunkter. Det finnes kanskje ikke en bedre bonding-opplevelse. Det gjør nemlig noe med vennskapet å være vitne til tillitsvalgt spy opp kveldens 11 jaegershots i bekledd hjerte-pysj (slay). Dagen derpå er en tid hvor hemninger ikke eksisterer. Spesielt på blåtur når gjengens eneste mål er å sammen overleve den seigeste sightseeingen siden girlstrip'en 2022: «dere hvis vi bestiller det seineste flyet hjem så får vi en hel dag ekstra!'» For er du dårligere enn en førsteklassing etter immball, er det likevel nulltoleranse for å råtne i senga. «Vi er på ferie!». Jada jada, denne byen skal vi faen meg se.

«Haha husker du da…»

Dag 3 på blåtur er en feberdrøm. Som en vis prokomer en gang sa: «hodet vil ikke hode». Enten du smører trynet inn med balsam eller hallusinerer kyllinger overalt, så kan de fleste være enige om at antall fungerende hjerneceller er færre enn antall deltagere. Vi befinner oss nå i en slags transe der fysikkens lover ikke gjelder, og ting som vanligvis ikke er morsomt fører til en kamp om pusten. Siste kveld på blåtur med gjengen skal likevel nytes til det fulle – om det så gjøres på en husbåt, en syklende bar eller et korrupt karaokested som gjør alt i sin makt for å oppnå gode reviews. Det skåles og mimres over gode historier som skjedde for under 24 timer siden, som vi vet vil gå på repeat inntil neste blåtur. For som du vet, det beste med slike opplevelser er å snakke i etterkant om alt det morsomme som har skjedd.

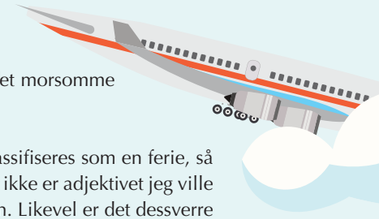

Selv om blåtur i teorien klassifiseres som en ferie, så må jeg innrømme at uthvilt ikke er adjektivet jeg ville brukt for å beskrive gjengen. Likevel er det dessverre ikke fred og ro som venter oss hjemme. Når Værnesekspressen har robbet oss for våre siste mynter og vi befinner oss tilbake i det iskalde rommet i kollektivet, er vi likevel ikke fri fra blåturens jerngrep helt enda. For når du etter en uke med prokrastinering endelig pakker ut av baggen, så finner du kanskje klubb-merchen du kommer på at kompisen la ut for. Og med skrekkslagne øyne slår det deg at det er en ting du har glemt. Det som får selv de tøffeste krigerne til å skjelve: å åpne vipps-oppgjøret.

TEKST OG DESIGN: CECILIA LIE

Ruinjakt for eventyrlystne

Du? Kjenner du på et vakuum til tider? Ja, du vet den følelsen av å stå opp på en søndag uten en forbanna møkk å gjøre? Frykt ikke min eventyrlystne student - jeg har løsningen!

Alt er stengt. Fylla har du satt på vent fordi du våknet fredag morgen uten klær, med en pils i høyre lanken og venstrehånda godt nedi en pose med ostepop. Vi har alle vært der. Alt kjennes så tomt ut, og det siste du gidder, er å studere multidimensjonal dataanalyse eller buffer overflow angrep. Forrige gang jeg hadde denne følelsen falt jeg over en gammel hobby: «urban exploring», eller ruinjakt som jeg har valgt å kalle det på godt norsk. Ruinjakt er en aktivitet hvor man utforsker forlatte bygg og steder. Da mange av stedene ofte er hemmelige/ulovlige å besøke, må man grave en god del i shady forumer som freak.no og forlatt.no for å finne steder å besøke – noe dere får slippe i denne omgang! Nyt fruktene av min gravende journalistikk, ta fatt i din indre Indiana Jones og sjekk ut noen fete spots i T-town!

Polsmohulen – Oogabooga

Hule?! Oogabooga?! Nei, det er dessverre ikke noe hulemaleri her i gården, hvis man ikke teller restene av neonmaling fra det vi tror er diverse grotterave (rått!). Hulen er laget av ubudne gjester fra 1940-tallets Tyskland, og fungerte som en depotbunker under andre verdenskrig. Den ligger i nærheten av Djupvika ved Østmarka, har en inngang i hver ende, inneholder en stor fjellhall og går 100 meter inn i fjellet! Hula er blant de mest kjente destinasjonene i artikkelen, men det er absolutt verdt å ta turen. Det er et must å ha med lommelykt da det blir bekmørkt noen få meter inn i hula, og ta med godt fottøy da det kan oppstå store vanndammer der inne. Hulens nærmeste busstopp heter Østmarkneset og ligger 6 minutters gange fra hulen, og dermed er dette en svært lavterskel ruin å sjekke ut.

Leira batteri – en skuffelse

Vet du hvor Leirfoss er? Det tviler jeg på, da gløsinger stort sett holder seg mellom Buran og Moholt. Mellom Leira gods og Leirfoss utenfor Tiller ligger det et relativt stort bunkersanlegg fra andre verdenskrig. Anlegget består av to underjordiske bunkere og en maskingeværstilling. Forventningene våre var store, og selv en 22 år gammel kar var klar for å finne seg en pinne og gjenskape dramatiske maskingeværscener i en god gammaldags pinnekrig. Skuffelsen var derfor stor for gutta fra kalkutta, ettersom samtlige innganger til bunkeren var sveiset eller murt igjen.

Dette belyser dessverre et av de mange utfordringene

med ruinjakt – bygninger som ligger til forfall rives eller sperres ofte av. Informasjon om de ulike stedene man kan utforske er ferskvare. Dersom du skulle ønske å gå gjennom samme skuffelse ligger også et busstopp i nærheten av der vi parkerte på toppen av demningen, som heter maskinistboligene. Vi kan også fastslå at veien til fots mildt sagt er utfordrende. Du kan velge å klatre i en gjørmete og veldig bratt bakke, eller gå langs en enda mer gjørmete, men litt slakere bakke.

Ilsviklinja – rester av en tidligere togbane

Etter bunkernedturen og et frafall i mannskap, måtte våre tapre journalister lade batteriet med et pitstop på Mækkern. Her røk jeg på en ordentlig smell med en guffen jordbærmilkshake og tre burgere for mye. Heldigvis puttet jeg alt dette angeret i å lete etter gull og grønne skoger i diverse forumer og flyfoto. På Google Maps fant vi restene av en gammel togbane ved Fagervika tankanlegg utenfor Ila, så dit dro vi på nye eventyr!

Dette viste seg å være restene av den gamle Ilsviklinja som ble anlagt i 1884 og nedlagt så seint som i 1995. Dette var en industribane som hadde en endestasjon på Fagervika og blant annet var forbundet med utskipningsverket til Killingdal gruver som også lå i samme vik. Dersom du følger togskinnene kan du se at de gradvis forvitrer helt til de blir slukt av skog. Langs med det gamle sporet ligger det sviller og skinner og et tårn med trappeoppgang som naturen har tatt tilbake. Du kan følge gangveien langs kysten ved Ila hele veien frem til ruinen.

Svartlamoen – Skrotnissens nirvana

Denne perlen er hverken skjult eller en ruin, men det er et urbant og spennende sted å utforske! Her finnes det forlatte togskinner, alternative fasader og parkerte kjøretøy som vi er usikre på om blir brukt som boliger. Stemninga er til å ta og føle på! Arbeiderbydelen oppstod rundt 1870 og har rikt med industri- og krigshistorie. Svartlamoen beboerforening oppstod som en motreaksjon til at de historiske arbeiderboligene ble revet i titall for å gjøre plass til ny industri.

Jeg tillater meg også å beskrive beboerne som frie sjeler med en høy fellesskapsfølelse og aktivistisk initiativ. Gatelangs kryr det av symbolikk som uttrykker dette. Svartlamoen har faktisk fått vedtak fra bystyret om at det er en alternativ bydel med rom for eksperimentering med boliger, sosialt samspill, økologi, kunst og kultur. Det finnes en gratisbutikk her, det arrangeres en rockfestival som heter «Eat the rich» (need i say more), og mer gidder jeg ikke å ramse opp fordi det allerede er åpenbart at du må dra hit selv!

TEKST, LAYOUT OG FOTOREDIGERING: MARKUS A.R JOHANSEN
FOTO: SONDRE STOKKE OG HENRIK GIIL LIISBERG

